

Voorzitter

de SP, GroenLinks, de PvdA, D66 en de ChristenUnie voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Rouvoet/Albayrak (28506, nr. 14).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, de PvdA, D66, de ChristenUnie en de SGP voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Van der Staaij (28506, nr. 17).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fractie van de SP tegen deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat zij is aangenomen.

In stemming komt de motie-Vos/Van Bommel (28506, nr. 19).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP en GroenLinks voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met **de brief van het Presidium inzake instelling van twee themacommissies (28923)**.

De **voorzitter**: Ik stel voor, overeenkomstig de voorstellen van het Presidium te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 15.12 uur tot 15.20 uur geschorst.

Aan de orde is de **interpellatie-Eerdmans**, gericht tot de minister Remkes van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en minister Donner van Justitie, over **winkelcriminaliteit**.

Tot het houden van deze interpellatie is verlof verleend in de vergadering van 17 juni 2003.

(De vragen zijn opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

□

De heer **Eerdmans** (LPF): Voorzitter. Winkelcriminaliteit is een groot maatschappelijk probleem dat in Nederland steeds grotere vormen begint aan te nemen. De treurig stemmende balans van vorig jaar: meer dan vijf miljoen winkeldiefstallen, een schade van 750 mln euro en meer dan 290.000 maal aangifte per jaar vanwege inbraak, winkeldiefstal, geweld en/of vernieling.

Twee dagen voor de verkiezingen in januari jl. sloten de ministers Donner en Remkes een convenant tegen winkelcriminaliteit met het PlatformDetailhandel.nl. In dit convenant werden 20 afspraken gemaakt waarmee het tij van de winkelcriminaliteit in Nederland gekeerd zou moeten worden. Ik ben in de eerste plaats benieuwd naar de daden en de resultaten van de verantwoordelijke bewindslieden. Hoe staat het met de uitvoering van het convenant?

De verantwoordelijkheid voor de bestrijding van de winkelcriminaliteit ligt uiteraard voor een deel bij de overheid, maar in de ogen van mijn fractie zeker ook voor een deel bij de winkelier zelf. Hij ziet de diefstal van zijn spullen met eigen ogen gebeuren en door de dief te achtervolgen, te overmeesteren en aan de politie over te dragen, neemt de winkelier zijn verantwoordelijkheid.

Het nieuwe kabinet wil dit actieve, verantwoordelijke burgerschap stimuleren. Ik zeg dan op mijn beurt: boter bij de vis. Als wij de burger vragen om zijn verantwoordelijkheid te nemen, denk ik dat wij de ministers terecht vragen naar de ruimte die winkeliers hebben als zij een winkeldief achtervolgen en overmeesteren.

Die vraag is bij ons gerezen door onder meer de gebeurtenissen van twee weken geleden bij Albert Heijn in Amsterdam-Oost. Daar werd een winkeldief door twee medewerkers van de winkel overmeesterd en overgedragen aan de politie.

Ik spreek dus over twee winkelhouders die geconfronteerd met een winkeldiefstal de dief met enig geweld hebben overmeesterd en overgedragen aan de politie. De politie arresteerde echter met groot vertoon die twee verantwoordelijke winkeliers en dit terwijl de minister van Justitie vorig jaar in antwoord op vragen van mijn collega Van

Haersma Buma nog aangaf dat als er een strafbaar feit wordt gepleegd tegen een ander of tegen een persoon zelf, het gerechtvaardigd is om enig geweld toe te passen om een einde te maken aan die situatie. Ik benadruk de woorden "enig geweld". De minister verwees hierbij naar het noodweerartikel 41 van het Wetboek van Strafrecht.

Uit het antwoord dat de minister toen gaf, heb ik afgeleid dat onder enig geweld het schoppen of slaan van de verdachte mag worden verstaan, ten minste zodat deze zich niet meer kan verzetten. Dit komt overigens weer overeen met de "rotschop" van minister Remkes die hij wilde uitdelen in de zaak Steegmans, de jongen die in het najaar van 2002 werd doodgeslagen voor een supermarkt in Venlo.

Ik moet constateren dat de praktijk van Amsterdam ook nu weer afwijkt van de weerbare woorden die de minister vorig jaar uitsprak. Dit is een onduidelijke situatie waarmee niemand is gediend, zeker de winkelier niet. Bovendien is het gevaar groot dat winkeliers en burgers hun verantwoordelijkheid niet meer zullen nemen, juist omdat zij voor hun heldhaftig optreden vervolgd kunnen worden. Dit is ook de reden waarom wij vinden dat de politiek vandaag een einde moet maken aan deze situatie. Het probleem moet bij de voordeur worden opgelost en niet via de rechter bij de achterdeur. Wij moeten af van de omgekeerde wereld en wij willen ook af van de situatie waarin niet de winkelier, maar de dief wordt beschermd door de wet.

Hoe willen wij dit probleem bij de voordeur, dus in de wet, aanpakken? Die oplossing vindt mijn fractie in het noodweerartikel in het Wetboek van Strafrecht dat ten tijde van de vorige Albert-Heijnzaak ook al werd aangehaald door minister Donner. Dit lijkt het enige echte zelfverdedigingartikel te zijn in de Nederlandse wet en dit kan winkeliers bescherming bieden tegen vervolging als zij met een winkeldief te maken hebben.

Nu heeft dit artikel die werking niet. De Hoge Raad heeft immers op meerdere plekken beargumenteerd en ook een uitspraak gedaan dat je juist moet vluchten als je wordt bedreigd of als je spullen worden gestolen. Het recht op zelfverdediging lijkt dus te zijn verworpen tot een recht op vluchten. Dat is niet wat